

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/9/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010300
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7914010300.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zoltána Szalaya a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. júna 2017, v trestnej veci obžalovaného R.. B. W., pre zločin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.3 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 18.10.2016 sp.zn. 5T/65/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Rozhodujúc vo veci sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por. obžalovaného R.. B. W., I.. XX.XX.XXXX O. L. M., podľa § 285 písm. b) Tr.por. oslobodzuje spod obžaloby Okresného prokurátora Trebišov sp.zn. 2 P v 340/11 zo dňa 21.5.2014, pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

1/ ako konateľ spoločnosti L. E. M..L..T.. so sídlom N. H., L. Č..XX na základe zmluvy o nájme medzi prenajímateľom I. M. B. N. H., I..T.. F. I. L. E. M..L..T.. so sídlom N. H., L. XX zo dňa 5.5.2006 mal v nájme dopravný prostriedok záchranej zdravotnej služby a to motorové vozidlo zn.O. G. XHK-X,X G. X W., G.-X L., O.: D., S..Č.. G.-XXX Z., na dobu určitú, t.j. 5 rokov do 4.5.2011, ktoré následne ako štatutárny zástupca-konateľ M.. L. E. M..L..T.. so sídlom N. H. bez oprávnenia na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.6.2010 predal spol. J. E. F.M., so sídlom O. N. za sumu 4.000,- eur, pričom nemal súhlas prenajímateľa, ako aj nebol oprávnený konať v mene prenajímateľa ako výlučného vlastníka motorového vozidla, taktiež nebol ani vlastníkom uvedeného vozidla, čím uvedeným predajom pre poškodeného I. M. B. N. H., I.. T.. I. Č..X N. H., spôsobil škodu ku dňu predaja t.j. k 22.6.2010 vo výške 32.387,- eur,

a prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods.3, ktorého sa mal dopustiť tak, že

2/ ako konateľ spoločnosti L. E., M..L..T.. so sídlom N. H. mal na základe zmluvy o nájme a kúpe prenajatých hnutelných vecí, uzatvorenej medzi prenajímateľom I. M. B. N. H., I.. T.. I. Č..X N. H. a nájomcom L.-E. M..L..T., L. Č..XX, N. H. uzatvorenej v N. H. dňa 31.1.2006 v prenájme pozemný dopravný prostriedok záchranej zdravotnej služby značky O. G. XXXXA/ACV/LR/X/SG - L., O.. O., S..Č.. G.-XXX Z. na dobu určitú troch rokov, t.j. do 31.1.2009, kde toto aj napriek ústnym a písomným výzvam na vrátenie vozidla nevrátil, užíval ho naďalej bez právneho nároku na predmetné vozidlo, pričom ku dňu 31.1.2009 bola stanovená všeobecná hodnota vozidla na sumu 13.007,- eur,

3/ na základe zmluvy o nájme o kúpe prenajatých hnutelných vecí, uzatvorenej medzi prenajímateľom I. M. B. N.T. H., I.. T.. I. Č..X, N. H. a nájomcom L.-E. M..L..T., L. Č..XX, N. H., uzatvorenej v N. H. dňa 30.1.2006, mal v prenájme pozemný dopravný prostriedok záchranej zdravotnej služby značky O. XHK G. F., O.: O., S..Č..G.-XXX Z. na dobu určitú piatich rokov, t.j. do 30.1.2011, kde toto aj napriek ústnym písomným výzvam na vrátenie vozidla nevrátil, užíval ho naďalej bez právneho nároku na predmetné vozidlo, pričom ku dňu 30.1.2011 bola stanovená všeobecná hodnota vozidla na sumu 17.473,- eur, čím takto pre vlastníka vozidiel I. M. B. N. H., I.. T., I. X, N. H. spôsobil celkovú škodu vo výške 30.480,- eur,

pretože skutky nie sú trestnými činmi.

Podľa § 288 ods. 3 Tr.por. súd poškodeného I. M. B. N. H., I..T.. I. X, N. H. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ŏ v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 18.10.2016, sp.zn. 5T/65/2014 bol obžalovaný R.. B. W. uznaný vinným v bode 1/ rozsudku zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.3 Tr. zákona, a v bode 2/, 3/ rozsudku z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

1/ ako konateľ spoločnosti L. E. M..L..T.. M. M. N. H., L. Č..XX na základe zmluvy o nájme medzi prenajímateľom I. M. B. N. H., I..T.. a nájomcom L. E. M..L..T.. M. M. N. H., L. XX zo dňa 5.5.2006 mal v nájme dopravný prostriedok záchranej zdravotnej služby a to motorové vozidlo zn.O. G. XHK-X,X G. X W., G.-X L., O.: D., S..Č.. G.-XXX Z., na dobu určitú, t.j. 5 rokov do 4.5.2011, ktoré následne ako štatutárny zástupca-konateľ M.. L. E. M..L..T.. M. M. N. H. bez oprávnenia na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.6.2010 predal M.. J. E. F..M., M. M.X. O. N. za sumu 4.000,- eur, pričom nemal súhlas prenajímateľa, ako aj nebol oprávnený konať v mene prenajímateľa ako výlučného vlastníka motorového vozidla, taktiež nebol ani vlastníkom uvedeného vozidla, čím uvedeným predajom pre poškodeného I. M. B. N. H., I.. T.. I. Č..X N. H., spôsobil škodu ku dňu predaja t.j. k 22.6.2010 vo výške 32.387,- eur,

2/ ako konateľ spoločnosti L. E., M..L..T.. M. M. N. H. mal na základe zmluvy o nájme a kúpe prenajatých hnutelných vecí, uzatvorenej medzi prenajímateľom I. M. B. N. H., I.. T.. I. Č..X N. H. a nájomcom L.-E. M..L..T., L. Č..XX, N. H. U. O. N. H. dňa 31.1.2006 v prenájme pozemný dopravný prostriedok záchranej zdravotnej služby značky O. G. XXXA/ACV/LR/X/SG - L., O.. O., S..Č.. G.-XXX Z. na dobu určitú troch rokov, t.j. do 31.1.2009, kde toto aj napriek ústnym a písomným výzvam na vrátenie vozidla nevrátil, užíval ho naďalej bez právneho nároku na predmetné vozidlo, pričom ku dňu 31.1.2009 bola stanovená všeobecná hodnota vozidla na sumu 13.007,- eur,

3/ na základe zmluvy o nájme o kúpe prenajatých hnutelných vecí, uzatvorenej medzi prenajímateľom I. M. B. N. T. H., I.. T.. I. Č..X, N. H. a nájomcom L.-E. M..L..T., L. Č..XX, N. H., uzatvorenej v N. H. dňa 30.1.2006, mal v prenájme pozemný dopravný prostriedok záchranej zdravotnej služby značky O. XHK G. F., O.: O., S..Č..G.-XXX Z. na dobu určitú piatich rokov, t.j. do 30.1.2011, kde toto aj napriek ústnym písomným výzvam na vrátenie vozidla nevrátil, užíval ho naďalej bez právneho nároku na predmetné vozidlo, pričom ku dňu 30.1.2011 bola stanovená všeobecná hodnota vozidla na sumu 17.473,- eur, čím takto pre vlastníka vozidiel I. M. B. N. H., I.. T., I. X, N. H. spôsobil celkovú škodu vo výške 30.480,- eur.

Bol mu za to uložený podľa § 213 ods.3, § 36 písm. j/ ,§ 37 písm. h/, § 38 ods.2, § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 /troch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 1, § 49 ods.1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu podmiennečne odložil a uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 4 /štyroch /rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. uložil obžalovanému v skúšobnej dobe povinnosť nahradiť poškodenej strane spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému I. M. B. N. H., I.. T., I. X, N. H. škodu vo výške 39.700,- €.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný R.. B. W., a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odôvodnenie rozsudku je identické s odôvodnením predchádzajúceho rozsudku okresného súdu, pričom okresný súd opakovane vyhodnotil Správnu radu I. N. H., ktorej bol predsedom ako nelegitímnu, takže všetky uznesenia, ktoré boli touto správnu radou schválené, považoval okresný súd za neúčinné právne úkony, ktoré nemohli vyvolať žiadne právne účinky a dôsledky. Opakovane poukázal na skutočnosť, že Ministerstvo zdravotníctva SR ako zástupca štátu v danej neziskovej organizácii akceptovalo označenú Správnu radu, keď listom z 11.6.2008 navrhlo tejto Správnej rade zvoliť nových členov Správnej rady, čo mala zabezpečiť Správna rada v spomínanom zložení, ktorej on bol predsedom. Správna rada potom dňa 4.3.2008 schválila bezplatný prevod predmetných vozidiel na M. L. - E. M..L..T.. Ohľadne predmetného uznesenia treba uviesť, že nikým nebola vyvolaná jej neplatnosť, takže pri aplikácii zásady o správnosti správneho aktu, ktorú možno aplikovať i v tomto prípade je potom vylúčené protiprávne konanie konateľa M. L. - E. M..L..T.. Z obžaloby je ďalej zrejmé, že rozhodnutia, resp. činnosť Správnej rady nie je predmetom skutku, a teda ani trestného stíhania a tieto skutočnosti majú za následok, že predmetné sanitné vozidlá neboli a nie sú cudzou vecou, resp. cudzím vozidlom, čo znamená, že nie sú dané obligatórne znaky objektívnej stránky označených trestných činov (§ 213 Tr.zák. a § 217 Tr.zák.). Ďalej uviedol, že za člena Správnej rady bol navrhnutý B. X., ako pôvodným členom Správnej rady a následne Ministerstvo zdravotníctva SR mu adresovalo list zo dňa 11.6.2008, z ktorého vyplýva, že zástupca štátu v danej neziskovej organizácii správnu radu, ktorej on bol predsedom, považuje za legitímnu a od doručenia tohto listu neprebehlo žiadne súdne, či správne konanie, ktoré by uzavrelo, že Správna rada nie je legitímna. Ministerstvo zdravotníctva s ním riadne komunikovalo a nikto žiadne rozhodnutia Správnej rady nenapadol. Tým pádom je vylúčené jeho úmyselné zavinenie, ktoré je obligatórne vyžadované pri obidvoch trestných činoch, za ktoré bol uznaný vinným. Ak teda okresný súd vyhodnotil nelegitímnosť Správnej rady z uvedených dôvodov, s ktorým nesúhlasí, tak sa následne mal zaoberať dopadom právne uvedených skutočností na danosť subjektívnej stránky, pretože je nesporným faktom, že bol po celý čas presvedčený, že činnosť Správnej rady je v súlade so zákonom, čo vylučuje jeho úmysel pri napĺňaní objektívnej stránky, o ktorej tvrdí, že takisto nie je daná. V zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu bolo povinnosťou okresného súdu skúmať kompetencie Správnej rady, čo tento vykonal a bolo preukázané, že predaj hnutelných vecí nebol ani podľa zákona ani podľa štatútu v kompetencii Správnej rady. Nesprávne právne posúdenie zo strany okresného súdu je z toho dôvodu, že Správna rada podľa § 19 ods. 2 zák. č. 213/1997 nemá vyhradené rozhodovanie o predaji hnutelných vecí akými boli ojazdené sanitné vozidlá v tejto veci a tak predaj sanitných vozidiel bol v zmysle § 23 ods. 1 cit. zákona v kompetencii riaditeľa, pretože platí, že tento rozhoduje o všetkých náležitostiach neziskovej organizácie, ak nie sú týmto zákonom, zakladacou listinou alebo štatútom vyhradené v pôsobnosti iných orgánov. Z tohto nezvratného výkladu vyplýva, že bolo úplne zbytočné 99 % dokazovanie a 99 % odôvodnenie rozsudku venovať legitímnosti Správnej rady, ak žiadne uznesenie Správnej rady ani nebolo potrebné na prevod sanitných vozidiel. Spôsobenie škody oznamovateľovi ako údajnému poškodenému mohlo byť v príčinnej súvislosti iba s konaním riaditeľa nemocnice a nie konateľa obchodnej spoločnosti. Tá istá argumentácia platí vo vzťahu k obdobnej skutkovej podstate podľa § 217 Tr.zák., skutočnosť, že B. F. bol v rozhodnom období zapísaný ako riaditeľ nemocnice bolo preukázané a následné zrušenie zápisu zo strany registrového úradu na podnet okresnej prokuratúry bolo účinné až od vykonania tejto zmeny pri súčasnom zápise nového riaditeľa. Poukázal ďalej na ustanovenie § 2 ods.4 Tr.por., podľa ktorého tam, kde nie je možné bezpečne na 100% určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, súd musí (nemá na výber) zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, čo je vyjadrením právnej zásady v pochybnostiach miernejšie, resp. v podmienkach trestného práva vychádzajúc z § 2 ods.4 Tr.por. v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Okresný súd sa touto zásadou neriadil a rozhodol o jeho vine bez relevantných dôkazov. Poukázal ďalej na judikatúru R 14/1964, podľa ktorej výrok o vine môže byť založený jedine na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosti, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a v zmysle § 285 písm. b) Tr.por. ho oslobodil spod obžaloby.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Vo veci už bolo rozhodované uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. apríla 2016 pod sp.zn. 6To/23/2016, kedy bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Okresný súd po doplnení dokazovania v zmysle pokynov krajského súdu vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu.

Svoj záver o vine obžalovaného založil na skutočnosti, že Správa rada v zložení R.. B. W., W.. F. Š., B.. L. W., L. Š. F. J. W. nebola legitímne zvolenou Správnou radou a na usvedčujúcej výpovedi svedkov R.. N. K. F. F. F..

Samotný obžalovaný R.. B. W. od začatia trestného stíhania popiera spáchanie žalovaných skutkov s tým, že od roku 2007 bol predsedom Správnej rady I. M..L..T.. N. H., kde ďalšími členmi Správnej rady boli jeho manželka B.. L. W., J. W.L., W.. F. Š. F. L. Š..

Z ekonomických dôvodov Správna rada na zasadnutí dňa 4.3.2008 rozhodla o darovaní 3 sanitných vozidiel Z. L. - E.I. M..L..T.. N. H., kde on bol jediným konateľom a spoločníkom.

Uviedol ďalej, že na toto rozhodnutie Správnej rady nenadväzovali ďalšie právne úkony, teda zmluvy o stanovení nájmu dopravných prostriedkov, ani darovacie zmluvy v prospech L. - E. M..L..T.. N. H..

Až dňa 1.4.2010 došlo k uzatvoreniu darovacích zmlúv, ktoré za I. N. H. ako riaditeľ podpísal F. F. F. E. L. - E. M..L..T.. N. H. on ako jediný konateľ a spoločník.

Jedno vozidlo bolo potom odpredané spoločnosti J., pričom všetko mal na starosti F. F..

Obžalovaný R.. B. W. ďalej uviedol, že keďže Správna rada dňa 4.3.2008 rozhodla o darovaní všetkých 3 vozidiel M.I. L. - E., cítil sa ich vlastníkom, a preto s nimi mohol nakladať podľa svojej vôle.

Svedok F. F. vypovedal, že u obžalovaného R.. B. W. od roku 2005 do roku 2012 vykonával rôzne činnosti s tým, že keď bol zvolený za riaditeľa I. N. H., obžalovaný mu povedal, že sa nemá o nič starať a všetko bude viesť R.. N. K..

Priznal, že podpisoval jednotlivé zmluvy ohľadne 3 sanitných vozidiel (darovacie zmluvy, dohody o skončení nájmu dopravných prostriedkov).

Ohľadne zmlúv týkajúcich sa dopravných prostriedkov mu všetko predkladal obžalovaný R.. B. W..

Zo spisového materiálu je ďalej zrejmé (č.l. 1278), že dňa 5.2.2010 bol rozhodnutím Správnej rady odvolaný z funkcie doterajší riaditeľ W.. B. N. a za nového riaditeľa bol vymenovaný pán F. F..

Zo zápisnice zo schôdze Správnej rady neziskovej organizácie I. M. B. N. H. M..L..T.. zo dňa 4.3.2008 (č.l. 1288 spisového materiálu) je zrejmé, že Správna rada darovala spoločnosti L. - E. M..L..T.. 3 sanitné vozidlá s odôvodnením, že I. N.T. H. neprevádzkuje záchrannú zdravotnú službu, musí platiť dane za vozidlá a poistky a starať sa o ich údržbu.

V súvislosti s legitimitou, resp. nelegitimitou Správnej rady I. N. H. v kritickom období krajský súd opätovne uvádza, že Ministerstvo zdravotníctva SR listom zo dňa 11.6.2008 (č.l. 1130 spisového materiálu) žiadalo R.. B. W. ako predsedu Správnej rady I. N. H. o zvolanie zasadnutia Správnej rady I. N. H. za účelom zvolenia nových členov Správnej rady - zástupcov štátu.

Ministerstvo zdravotníctva, teda za legitímneho predsedu Správnej rady v júni roku 2008 považovalo R.. B. W..

Naviac podľa obžalovaného na súdoch doposiaľ prebiehajú konania o legitimite, resp. nelegitimite Správnej rady I. N. H..

V súvislosti s kompetenciami Správnej rady je potrebné uviesť, že v zmysle Zák. č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách Správna rada podľa § 19 ods.2 tohto zákona nemá vyhradené rozhodovanie o predaji hnuiteľných vecí, akými boli predmetné sanitné vozidlá, a tak predaj sanitných vozidiel bol v zmysle § 23 ods.1 citovaného zákona v kompetencii riaditeľa, pretože tento rozhoduje o všetkých záležitostiach neziskovej organizácie, ak nie sú týmto zákonom, zakladacou listinou alebo štatútom vyhradené do pôsobnosti iných orgánov. Zo štatútu neziskovej organizácie I. N. H. však nevyplýva, aby kompetencie riaditeľa boli vyhradené do pôsobnosti iných orgánov (čl. VI bod 3).

Možno teda konštatovať, že žiadne uznesenie Správnej rady na prevod sanitných vozidiel nebolo potrebné a žiadne obmedzenie pre riaditeľa nemocnice pána F. pri nakladaní s hnuiteľnými vecami nebolo dané zo strany Správnej rady.

Podpisom jednotlivých zmlúv o odovzdaní hnuiteľnej veci sa vozidlá dostali do majetku obchodnej spoločnosti, obžalovaný ako konateľ spoločnosti sa cítil ako ich vlastník a nakladal s nimi.

Absentuje tu teda zložka cudzej veci, resp. cudzieho motorového vozidla.

V posudzovanej veci teda chýba akékoľvek zavinenie vo vzťahu k spôsobeniu škody na cudzom majetku prisvojením veci, ktorá bola obžalovanému zverená, a preto nie je naplnená subjektívna stránka skutkovej podstaty zločinu sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.3 Tr.zák. a tým je i vylúčená trestná zodpovednosť obžalovaného R.. B. W. za stíhané skutky.

Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr.por. sa uplatní, ak skutok nie je trestným činom.

Podľa názoru krajského súdu už neexistujú ďalšie dôkazy, ktoré by bolo možné na objasnenie veci vykonať, a preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného R.. B. W. podľa § 285 písm. b) Tr.por. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora, pretože skutok nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.